

01005 KHC
HELLE LAURIDSEN
HOUGARDSVEJ 21
8220 BRABRAND

264

000

8220 o 13/ 3

9610000

BAGSIDEHUNDEN

Lena Carlsons Tiwa slapper af på fars mave - der er blødt !

HK

DEADLINE blad nr. 4
15. november 1998

RR

RIDGEBACKEN

BLAD FOR RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN

Nr. 3 - September 1998

Rhodesian Ridgeback Klubben Danmark

Info-side

Formand,
- *administration og ledelse af*
RRDK, love
Elisabeth Svendsen
Møldrupvej 27
9520 Skørping
tlf: 98 39 15 22, fax: 98 39 14 71

Næstformand,
- *LP-arbejde, reg. Øst*
Bitten Bach
Jens Bornøs Vej 17
2970 Hørsholm
tlf: 45 76 01 88, fax: 45 76 01 50

Kasserer,
- *økonomi, incl.*
udstillingstilmelding
Margit Sand Nielsen
Gedhusvej 18, Ilskov
7451 Sunds
tlf: 97 14 54 28

Sekretær,
- *væddeløb og lurecoursing*
Johannes Knigge
Ærtebjergvej 86
2650 Hvidovre
tlf/fax: 36 49 31 21
E-mail:
ridgeback@vip.cybercity.dk

Redaktør,
- *RRRidgebacken*
Helle Lauridsen
Hougaardsvej 21
8220 Brabrand
tlf: 86 26 14 12,
E-mail: hje@kemi.aau.dk

1. suppleant
Jette Rye
Duens Kvt. 3A
2620 Albertslund
tlf: 43 64 33 69
E-mail: jetter@htd.dk

Hvalpeanvisning
Nada Nikolic
Dublinvej 25
2300 Kbh. S
tlf: 31 55 60 26
mobil: 40 56 40 67

Giro: 7 36 04 44

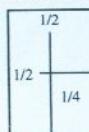
Kontingent
Enkelt kr. 225,-
familie kr. 275,-
Region Sjælland/Øerne
Marianne Kørbing: 42 81 87 38
Bitten Bach: 45 76 01 88
Jette Bennedsen: 54 44 10 58

Region Jylland/Fyn
Benta Dons: 74 55 29 09
Helle Lauridsen: 86 26 14 12

Forsidebillede:

*Tuasiwas Msi-Hunter Kito - hjemme i haven hos
„far og mor“ Per og Dorte Jahnsen*

“RR Ridgebacken” er medlemsblad for Rhodesian Ridgeback Klubben Danmark. Bladet udkommer ca. 21 dage efter deadline. Alt materiale sendes til redaktøren. Bladet modtager meget gerne materiale i form af billeder eller artikler fra klubbens medlemmer. Redaktionskomitéen forbeholder sig dog retten til at skære i det indsendte materiale - i tvivlstilfælde konsulteres den samlede bestyrelse, og det beslutes her, hvorvidt der må/skal skæres. Materiale til bladet modtages på papir, diskette eller E-mail i alle gængse tekstbehandlingsformater af redaktøren.

Annoncer

Helside: ..... Kr. 200,-
Halvside: ..... Kr. 100,-
Kvartside: .... Kr. 50,-

Deadline næste blad: 15.11.98

Redaktør: Helle Lauridsen	Produktion/prepress: Helle Lauridsen/Johannes Knigge/Jette Rye
Redaktionsassistenter: Johannes Knigge Rikke Boelskifte Jette Rye	Tryk: Nyhavn Lyntryk Aps Holbergsgade 14 1057 København K tlf: 33 93 05 33

Indholdsfortegnelse

	Side
Klubbens info-side	2
Indholdsfortegnelse	3
Leder, af Johannes Knigge	4
Referat af bestyrelsesmøde 11.08.98	5
The Inquirer	7
Hvalpetest- hva' er det? Af Lou Næraa	8
HD- og albue resultater	9
Hvalpetesten, af Helle Lauridsen	10
En weekend i Nivå, af familien Jensen	11
Guld-akupunktur, af K. Steensborg	13
HD-bekymring, af Irene Corydon	16
Windsor Dog Show, af Lena M. Carlsson	17
Et brev kom... af Kirsten Kay	19
Stafetten, af R. Boelskifte og J. Knigge	20
RR-weekenden i billeder	22
RR-weekend-sang, af Jette Rye	24
Hundesvømning, af Rikke Boelskifte	25
LP-resultater	26
Ridgebackens historie, af Helle Lauridsen	27
En tur til Hedehusene, af Jørgen og Mette	29
Bliv redningshund for en dag	30
Tyrejagt, af Elisabeth Svendsen	31
Schweiss-intro	32
Coursing-arrangement	33
Løbsarrangement i Bjerringbro	33
Livet med en omplaceringshund, af Christel Frost	34
Klubben sælger	35
Tilmeldningsblanket udstilling	36
Aktivitetsskalender	37
Udstillingskalender	38
Tilmeldningsblanket hvalpe	39

LEDER af Johannes Knigge

Da min familie og jeg sagde farvel til vores RR Zua i sommers, var det de store overvejselsers tid. Skulle vi have hund igen, og skulle det i så tilfælde være en RR?

I den første tid var vi meget i tvivl om, hvornår vi ville være klar til en ny hund i vores hverdag. Vi kom dog efter en uges tid til det standpunkt, at vi stadig havde en masse energi at investere i en hund, vi ville blot være sikre på, at vi valgte så godt som muligt, så vi kunne få en god familiehund.

Efter nærmere omtanke, med hensyn til hvad vi forventer af en hund, fandt vi (igen) ud af, at det kun kunne ende med, at vi skulle have en Rhodesian Ridgeback. Dette ikke kun fordi jeg har engageret mig så meget i klubbens arbejde, samt arrangementer for og omkring hundene, men også fordi vi er blevet vænnet til at en hund kan mere end blot nogle få afgrænsede ting.

En Ridgeback kan jo stort set alt, man kan forlange af en hund, og oveni får

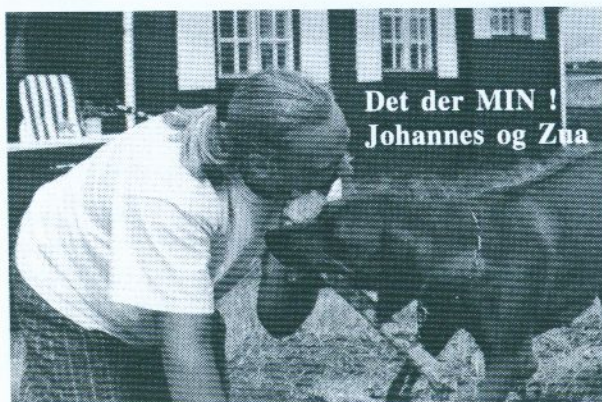
man en virkelig selvstændig og intelligent hunderace. I vores øjne er alle andre hunderacer „kedelige“ i forhold til en Rhodesian Ridgeback!

Jeg mener ikke dette blot er "salgs-gas"; se bare på dette års RR-weekend: Hundene gik til lydighedsprøver med meget flotte resultater, de prøvede agility-banen i superflot stil, de løb på livet løs på lure-coursing-banen, og de lod sig udstille i flot stil. Herudover kan de gå spor, være vagt-hunde, sove længe på sofaen, svømme og meget mere. En RR har en utrolig sans for nærhed, som vi mennesker kan lære og nyde godt af.

Alt dette er alle sammen grunde til at vi igen har en RR i huset; for hvordan skulle vi kunne leve uden dette energitilskud, efter vi har vænnet os til det i de forløbne 3 år. Vi så virkelig mange beviser på denne energi på RR-weekenden i år, særligt ved coursing, som er både mit samt mange hundes hjertebarn.

Jeg vil derfor takke alle som var med til at gøre RR-weekenden 1998 til et så alsidigt og helt igennem succesfuldt arrangement som det var. Vi har igen forelsket os i Rhodesian Ridgeback-racen, og opfordrer alle:

**DIN HUND KAN
MERE END DU TROR
– BEVIS DET !**

**Det der MIN !
Johannes og Zua**

Referat af bestyrelsesmøde

Referat af bestyrelsesmøde 11.08.98
hos Helle.

Fremmødte: Helle, Margit, Elisabeth,
Jette R., Johannes

Referent: Johannes

Vi startede med en hurtig runde blandt de fremmødte ang. evt. ændringer af dagsordenens rækkefølge samt indhold: Nye medlemmer og hvad de bør modtage fra klubben tilføjes pkt. 6, arb.udvalg.

Refusioner tilføjes pkt. 5, regnskab.

Evaluerings af RR-weekend under pkt. 10, eventuelt.

Officiel dommerklage under RR-weekend tilføjes pkt. 6, arbejdsudvalg (udst.udvalg)

- 1) Godk. af konstituerende best.møde 23.02.98. Alle tilstede fra daværende bestyrelse godkender.
- 2) Orientering af modtagne og afsendte skrivelser.

DKK afholder formandsmøde 1. weekend i januar 1999. Bitten foreslås sendt som næstformand, da Elisabeth er forhindret.

Vi har gennemgået punkterne fra GF, hvor vi har gennemgået korrespondencen vedr. udstillingsmappen, og har ikke kunnet finde belæg for at vi har rykket 3 gange. Det tidligere udstillingsudvalg modtager pr. brev en officiel undskyldning.

- 3) Godkendelse af forretningsorden. Forretningsordenen godkendes

- 4) GF 1998:

Urafstemning: Urafstemningen for nye love vedtaget ved 100% stemmeflertal. Er efterfølgende sendt til DKK

Æresmedlemmer. Vi søger at finde hele den første RRK-bestyrelse til indstilling til æresmedlemmer, i forlængelse af pålæg fra GF.

De etiske regler vedtaget.

GF-pålæg ang. regnskab tages under regnskab.

- 5) Regnskab/budget

Konsensus ang. refusioner ønskes afklaret både ang. kørsel, porto telefon m.m.

Det besluttes at afholde best.møder 4 gange årligt i Fredericia, da dette er midt i landet.

Refusioner: Kørsel: Prisen for ordinær DSB-billet til best.møder. Andet end best.møde ordinær off. transport-pris, ell. 1 kr./kilometer. Kun efter aftale med best. ang. pålagte opgaver

Telefon: Hvalpeanviseren er den eneste, som bruger tlf. meget i forb. med klubbens arbejde. Resten af bestyrelsen afstår fra tlf. refusion.

Porto afregnes efter regning. Udlæg afregnes efter regning. Afregninger ønskes holdt ude fra resterende regnskabspunkter såsom medlemsskab, udstillingstilmeldinger m.m. for at klarlægge regnskabet i forh. til girokontoen.

Udstillingstilmelding: Tilmelding til udstillingsudvalget som står for arrangementet, MEN betaling til kassereren. Herved kan betaling checkes ved nr.uddeling på udstillingerne. 20,- kroners tillæg ved for sen tilmelding.

Regnskabet 1998 tyder på et overskud, vi planlægger at lægge budget for 1999.

6) Arbejdsudvalg:

Kommisorium for udvalgene skal i bladet, både for eksisterende og fremtidige.

Udstillingsudvalg udarbejder officiel liste over pokaler, som RRK graverer.

Pokaler udsættes ikke til evigt eje mere, da det anses for en vigtig del af klubbens historie, som går tabt med pokalerne og deres graveringer.

Helle og Nada har meldt sig til udst.udv.. Der søges i bladet efter et 3. medlem til udst.udvalget.

Udstillingen dag 2, RR-weekenden 1998: Vi har modtaget en officiel dommerklage mod Jesper Petersen; vi har videresendt klagen til DKK.

Arrangementer resten af året diskuteres og planlægges løst. Der undersøges nærmere.

Lovudvalget fortsætter arbejdet.

Bladudvalget. Elisabeth er iflg. DKK bladansvarlig.

Avlsråd: DKK ønsker, at vi opretter avlsråd, som skal arbejde med racens fremtid, bla. for at kunne tage stilling til sundhed, mentalitet m.m. Vi spørger DKK om retningslinier.

Evt. Oprettelse af et PR-udvalg, som kan arbejde med materiale til nye medlemmer m.m.

7) Dommerseminar. RRK ønsker at afholde et dommerseminar til foråret for at øge egen + dommers forståelse af standarden for Rhodesian Ridgebacks. Arbejdet hermed uddeles til udstillingsudvalget

8) Unghundementaltesten diskuteres, tages op senere, evt. af et kommende avlsråd

9) Næste best.møde søndag 1. nov. i Fredericia.

10) Eventuelt: Stemmesedler til GF ønskes udformet med fortløbende numre pr. person, så de kan afleveres ved afstemning til senere dokumentation.

Versatility-RR-dag titel foreslået første gang ved RR-dag 1999 (ly-dighed, lure-coursing, udstilling, schweiss). Versatility-Klub-Championat for hele året ønskes startet.

Sportitler blev også diskuteret.

RR-weekenden diskuteres. Ses generelt som en succes.

The Inquirer

Avisklip fra USA 2/9-1998

Philadelphia Inquirer.

Heltemodig familiehund redder otteårig pige fra bortførelse

af Laura Barnhardt, Inquirer korrespondent /oversat og bearbejdet af Helle Lauridsen.

HATBORO - Hele byen snakker om familiehunden, en Rhodesian Ridgeback, som politiet siger reddede en otteårig pige fra at blive kidnappet af en pædofil mand.

„Jeg synes hunden fortjener en medalje“ siger den offentlige anklager.

Politiet fortæller at hunden, en Rhodesian Ridgeback, stoppe manden, der tidligere er dømt for blottelse og sex med mindreårige. Han var brudt ind i familiens hjem søndag nat, mens familien sov. Efter at have stjålet bilnøglerne gik han til den lille piges soveværelse og tog hende.

Men da han prøvede at bære pigen ned af trapperne, bed hunden ham.

Tak for en dejlig sommer

Så er vi på den anden side af sommeren og RR-weekenden 1998. Derfor denne lille tak til alle som hjalp os med at få styr på pokalerne og et undkyld til dem, som uberettiget modtog en påmindelse om aflevering af pokal. Vi har stadig et par løse ender,

Han slap barnet og løb, men blev senere fanget kort derfra.

Yderligere kommentarer: Ridgebacken er en tre år gammel hund ved navn Rocky.

Opdrætteren fortæller: „Rocky var en meget afslappet hvalp, hvilket hans familie syntes var dejligt. Men jeg har altid fortalt folk, at RRs er vidunderlige vagthunde. De er ikke som nogle racer, der bider først og spørger bagefter. Ridgebacks spørger først, men hvis de så ikke kan lide svaret .....

Jeg er stoltere af Rocky, end jeg nogensinde har været af mine top udstillingsvindere.“

Historien om den tapre Ridgeback, der sov gennem et „almindeligt“ indbrud (bilnøglerne), men gik i aktion da barnet var i fare, er blevet vist på mange af de store tv-stationer i USA.

Klippet fra: <http://www.phillynews.com/inquirer/98/Sep/02/city/CDOG02.htm>

philadelphia online

men vi er begyndere på udstillingsfeltet, så håber I bærer over med os!

Og tak for en dejlig RR-weekend til jer alle.

Rikke og Johannes

Hvalpetest – hvad er det?

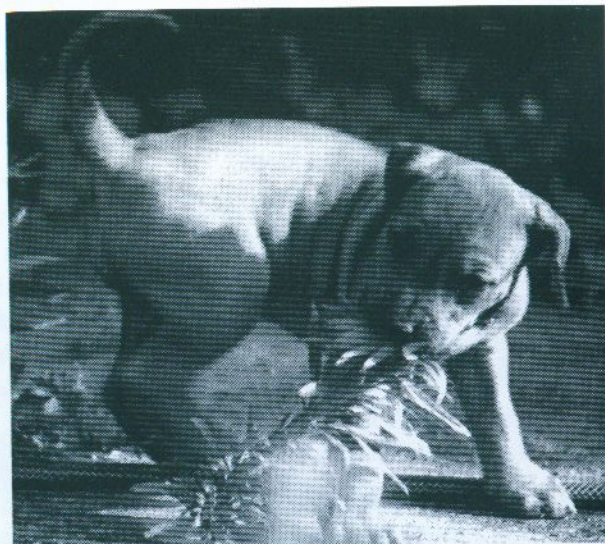
Af Lou Næraa

"Puppy Aptitude Test" ("hvalpe-anlægstest") er sammensat af amerikanerne Joachim og Wendy Volhard. Den er beskrevet flere steder, første gang i den amerikanske kennelklubs blad "AKC Gazette" marts 1979.

Jeg så den første gang i dansk oversættelse omkring 1989, men ved sammenligning med den amerikanske original kunne jeg konstatere nogle meningsforstyrrende fejl. Derfor lavede jeg min egen oversættelse, ud fra teksten som den er gengivet i bogen "How to raise a puppy", skrevet af munkene i klosteret New Skete, N.Y.

Royal Canin udgav omkring 1990 en video, "Hund i huset", hvor testen også gennemgås, dog uden at nævne hvem der har skabt den og hvorfor.

Testen er beregnet på alle hunderacer, og adskiller sig fra utallige andre hvalpetests ved ikke at være en kvalitetsvurdering, men en beskrivelse af hvordan det enkelte individ er skruet sammen. Det er derefter op til opdrætterne og/eller brugerne af den pågældende race at lave en egentlig idealprofil: Hvad der er en kvalitet hos en slædehund, kan være en alvorlig fejl hos en schæfer etc.

Ved testen undersøger man følgende:

- Tilgængelighed (kontaktlyst over for fremmede)
- Vilje til at følge (flokdraft)
- Accept af tvang/dominans
- Accept af social dominans (berøring)
- Accept af dominans, når hvalpen ikke har kontrol over situationen
- Apportering (samarbejdslyst)
- Smertefølsomhed
- Lydfølsomhed (IKKE skudfasthed)
- Byttedrift (lyst til at forfølge et "bytte", fx en klud der trækkes hurtigt over jorden)

Det er meget vigtigt for resultatets pålidelighed, at testen udføres af en person, som er fuldstændig fremmed for hvalpene og på et for hvalpene nyt sted.

Til gengæld er det en fordel for hvalpens udvikling, hvis opdrætteren har "trænet" den i de forskellige momenter. Tilsammen danner de grundlaget for hvalpens tilgængelighed og samarbejdsvilje.

For en god opdrætter vil testresultatet aldrig komme som en overraskelse. Hun vil have fulgt hvalpene med åbne øjne og ører og kende deres styrker og svagheder og ikke forsøge at komme med alle mulige forklaringer/undskyldninger for et mindre heldigt individ, men i stedet bruge testen som en hjælp til at få hver enkelt hvalp anbragt hos netop de mennesker, som passer bedst sammen med den og næste gang vælge nogle mere egnede avls-

partnere. Om et kuld som helhed lever op til racens idealprofil kan ret hurtigt konstateres. Desværre synes dette punkt at volde mange opdrættere store problemer; "kennel-blindhed" er en hyppigt forekommende lidelse blandt hundeopdrættere, og resultatet er at en races brugs-egenskaber forsvinder ud i den blå luft.

Min erfaringer med testen er, at den er et godt redskab til at finde de punkter, hvor ens nye hvalp skal have særlig opmærksomhed: fx har min egen malinois-tæve aldrig haft lyst til at aflevere de ting, som hun apporterer, men da jeg har vidst det siden hun var 8 uger, har jeg trænet apportering som lydighedsøvelse og har i dag en meget sikker apportør.

Lou Næraa, træner i Langå Civile Hundeførerforening siden 1984

HD- samt albueresultater

Køn/Reg.nr./Navn	Højre (albue)	Venstre (albue)	Status	Far	Status	Mor	Status
H 07667/96 Zumeli's Akili	B1	B1	B1	Marsabit Melikora		Kijasaman Dikimba Zuri	A2
T 16646/95 Torhusets Emery Saba Albuer	A2 (0)	A2 (0)	A2 (0)	Agbar Ropotamo	B2	Isiq'a's Beatrix of Janak	C1
T 05559/98 Kukosa Moja of Harambee Albuer	C2 (0)	B2 (0)	C2 (0)	Harambee Keonbani		Pinkney Phoebe	

Hvalpetesten – som den blev oplevet af mig.

Af Helle Lauridsen

Jeg prøvede denne test på mine hvalpe her i sommer, det er jo sjovt at se om ens egne iagttagelser stemmer overens med en skemalagt test.

Det må det siges at den gjorde, de to jeg allerede havde udset som "banditter", kæmpede begge hårdere mod overmagten end resten, men bortset fra det testede de meget ens, og jeg kunne nikke genkendende til konklusionen, som dels kunne læses ud fra de medfølgende noter til testskemaet og dels blev givet af testerens.

Her er nogle af kommentarerne:

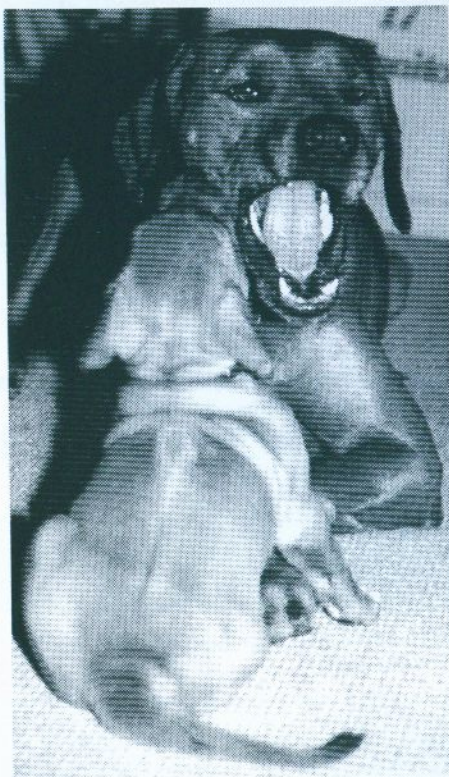
Udadvendte og venlige med en stor grad af uafhængighed, de vil befinde sig godt i omgivelser, hvor de får regelmæssig motion og træning. De har et fleksibelt temperament, som nemt tilpasser sig forskellige miljøer, forudsat at de behandles korrekt. De kan være lidt for meget hund for småbørnsfamilier eller ældre stillesiddende ægtepar.

De skal have opbygget deres selvtillid ved mange, kontrollerede oplevelser og sikkert lederskab fra ejerens side. Deres byttedrift er generelt meget høj og det skal udnyttes; det er testerens erfaring fra andre bløde racer med stærke drifter (fx border collies), at hvalpene ved arbejde som virkeligt udnytter deres medfødte drifter, vil opnå den ønskede selvsikkerhed og få en tilknytning til deres fører, som det ellers er svært at opnå.

Hvalpene viser nemlig også alle en tendens til at gå deres vej, både efter en presset situation og hvis der ikke lige foregår noget de synes er interessant.

Hvis nogen er interesserede i at se skemaet og de medfølgende noter er de velkomne til at kontakte mig.

Helle

„Okay unger lektion nr. 1: Sit betyder hop op og ned af Helle indtil I får en guf“

En weekend i Nivå

Pia, Christopher og jeg, de først nævnte er min kone og søn, var taget til børnedyrskue i Bregentved. Da vi havde gået rundt og kikket i nogen tid, blev vi enige om, at vi lige skulle hen og se på agility opvisningen.

Medens vi stod og kiggede, var der pludseligt en, som sagde, "prøv og se, der er en magen til din", til en af de andre, som stod der. Derefter kom vi hurtigt i snak med damen, som havde en magen til vor, nemlig en rhodesian ridgeback. Når man har en sådan (hund), er der jo masser at tale om. Samtalen sluttede med, "husk nu at melde jer til Ridgeback-dagen". Jo det var da rigtigt, det havde jeg da også læst i det sidste blad, det kunne da nok være meget sjovt at prøve at være med. Vi havde været med en gang før i Kongskilde, og det var da meget sjovt, så hvorfor ikke?

Vi fik tilmeldt os, og når vi nu skulle være med, kunne vi jo ligeså godt deltage i det hele. Så jeg ringede til Bitten Bach og spurgte: "Det der LP1 og LP2, hvad er det for noget?" Jeg har trænet stort set alle andre programmer, men aldrig LP programmerne. Hun forklarede så, hvad det drejede sig om, samt at man skulle opnå et minimum af point i LP1 for at kunne deltage i LP2, så der var jo ikke andet at gøre, end at nøjes med at tilmelde sig LP1 samt den ene udstilling.

Fredag aften drog vi så afsted med campingvognen på slæb; det havde

regnet ad h... til hele dage, det skulle nok blive spændende, hvis det blev ved hele weekenden. Da vi kom op til campingpladsen, sagde de, "vi kan ikke lukke nogen ind, der er for vådt" – fin start på turen. Men efter en tid fik vi dog lov til at køre ind alligevel. Det var godt nok mudret, især da Christopher faldt pladask på maven fra det øverste trin på campingvognen lige ned i en stor vandpyt! Næste dag var det meget bedre vejr, heldigvis, hvordan skulle det ellers have gået vovsen, (den bryder sig ikke om vand!!) i hvert fald ikke udvendigt, og engang imellem kan jeg blive i tvivl om hvorvidt den kan lide det indvendigt, der kan gå enormt langt tid imellem, at den drikker.

Straks efter ankomsten mødte vi Biten, som kom og præsenterede sig, det var meget rart at vide, hvem der deltog i organiseringen af et sådant arrangement, når man ankommer som stort set helt udenforstående.

Efter i hast at have indtaget morgenmaden, startede LP-konkurrencen. Jeg skulle heldigvis først starte som nummer 2, jeg havde jo som sagt ikke prøvet dette program før, så det var meget rart lige at kunne lure på, hvordan det foregik. Men det gik hurtigt med den første, og så var det ind i ringen. Af en eller anden årsag er man altid lidt nervøs, når man skal op til en prøve med hunden. Hvad kan den elendige kø... nu ikke finde på? Nå men det gik nu meget godt, indtil dommeren spurgte "hvad er det du går og spiser?", "i det her program må man altså ikke spise,

mens man er til prøve" det er altså ikke så nemt at svare, når man har munden fuld af godbidder til hunden (pølse, den er helt vild med det). Nå men det gik da alligevel – 94 points ud af 100, jeg var godt tilfreds.

Efter lydigheden skulle vi så deltage i udstillingen; vi har kun deltaget i en udstilling en gang før. Jeg kunne huske, at jeg havde set nogen mennesker løbe rundt på en sjov måde, hive op i linen, rette på hundens ben, når den stod stille, og stå med den ene hånd oppe foran hundens hoved for at få den til at kigge op (tror jeg nok). Nå men det lykkedes da at få en førstepræmie – jeg havde jo også virkeligt arbejdet for sagen.

Vi lagde også mærke til en af de andre hunde, den fik også en førstepræmie, og blev derudover placeret som en af de bedste den dag. Dagen efter fik den en andenpræmie (dog ikke af den samme dommer). Den må jo have forandret sig en del i løbet af natten.

Inden middagen om aftenen skulle vi prøve at løbe, altså Athos (hunden) skulle løbe, Vi andre skulle bare se på, det gik meget fint den første gang. Der var fuldt knald på, det var faktisk meget sjovt at se. Men anden gang var det ikke sjovt mere (for Athos altså), det gad han bare ikke mere, så vi måtte nøjes med at stå og kigge på de andre.

Der var også en af de andre hunde, som ikke syntes det var så sjovt, så den skulle altså lige hen og udveksle erfaringer med Athos. Nu er det således, at Athos er temmelig håndfast, når han udveksler erfaringer med andre hanhunde, så de fo'r straks i flæsket på hinanden, og så er der jo ikke andet at gøre end at slippe snoren og komme om og få fat i halen eller bagbenene. Jeg fik fat i halen og hev til, den faldt heldigvis ikke af. Begge hunde fik nogen småskrammer, men det var heldigvis ikke så slemt.

Til sidst var der hyggeligt samvær over middagen, vi brød tidligt op, de fleste var vist lidt trætte oven på dagens strabadser. Dagen efter deltog vi kun som tilskuere, men også her så det ud til at alt sammen fungerede perfekt. Alt i alt et meget fint og vel-fungerende arrangement, som arrangørerne skal have mange tak for. Der har givet været lagt et stort arbejde i arrangementet, både før, under og efter.

Således oplevet af Bent, Pia, Christopher og Athos (de fleste af os hedder Jensen til efternavn), Troldehøjen 36, 4700 Næstved

GULD-AKUPUNKTUR

Af K. Steensborg

Indledningsvis skal det slås fast, at guldakupunktur intet har at gøre med den kendte "guldkur" anvendt til mennesker mod visse gigtlidelser. På mennesker sprøjtes guldmedicinen direkte ind i blodet. Ved guldakupunktur anbringes nogle små guldstykker i ganske bestemte akupunkturpunkter. Der bliver de liggende for at langtidstimulere.

De første guldakupunkturbehandlinger blev foretaget i begyndelsen af 70'erne i U.S.A.

Dengang forsøgte man at behandle epilepsi og hofteledsdisplasi (HD).

Hvordan virker guldakupunktur?

Ja - hvordan virker akupunktur i det hele taget? Som vesterlændinge vil vi have svar på alt. Var vi østerlændinge, ville vi slet ikke stille spørgsmålet, men blot acceptere at det virker. Teorierne kan så være ligegyldige. Egentlig en smuk tankegang.

Faktum er, at ingen ved hvordan akupunktur virker - heller ikke guldakupunktur. Der er fremsat forskellige teorier om guld og led-behandlinger. En af de mest sandsynlige er, at der omkring led med kroniske gigtförändringer eksisterer en negativ spænding og en lokal basisk tilstand. Smerten øges med graden af negativ spænding og alkalose (basisk).

Stor smerte er derimod ikke ensbetydende med store røntgenförändringer og omvendt.

Kroppen forsøger selv at reparere en gigtilstand. Kroppen neutraliserer den negative spænding og alkalosen (den basiske tilstand) ved at sende positive ioner som Ca^{++} , Na^{+} og H^{+} ind i området. Nær led synes Ca^{++} (calcium) at spille en dominerende rolle. Det ses bl.a. ved at Ca^{++} aflejres nær gigtsyge led. På røntgenbilleder vil det vise sig som små nydannelser - knoglespidser.

Ikke alle individer kan mobilisere nok Ca^{++} til at neutralisere "smerten".

Det betyder direkte oversat, at det ofte er hunde med små røntgenologiske förändringer, som har de største smerter. Dem med store "knoglespidser" kan stabilisere sig. Det svarer faktisk meget godt til, hvad vi ser i vores hverdag som dyrlæger. Vi ser meget ofte hunde med kolossale knogleförändringer (gigt) med ingen eller forbavsende lette symptomer.

Mit første møde med guldakupunktur fandt sted på et stort internationalt akupunktørkursus i Sverige - et kursus som strakte sig over 2 år. Her var der en underviser fra U.S.A. - Allan Schoen. En af verdens bedste veterinære akupunktører. Han referede 2 "historier" som var med til "at overbevise".

Han havde selv overtaget en golden retriever. Ca. 5 år gammel med spondylose-problemer (gigt i ryggen). På røntgenbilleder sås tydelige gigtförändringer. Han foretog guldaku-

punktur i rygpunkterne og hunden blev smertefri. Direkte forespurgt nævnte han også, at gigtforandringerne på røntgenbillederne var blevet reduceret ved en senere fotografering. I Danmark har vi endnu ikke erfaringsmateriale, der er gammelt nok til at kunne fastslå dette.

Det andet eksempel han nævnte var, at ca. 50% af politihundene i New York havde guld i hofterne - han er politikorpsets dyrlæge. Politiet gik endda så vidt, at de ikke tillagde kommende politihundes HD-status særlig stor betydning. Opstod der problemer, fik de bare lagt guld i. At guld hjælper på de fleste HD-hunde kan vi også bekræfte i Danmark.

Teknik

Det er vigtigt at fastslå, at det drejer sig om en relativt simpel teknik uden de store gener for hunden. Den eneste ulempe er måske, at de skal bedøves. Behandlingen vil under ingen omstændigheder kunne forværre en lidelse. I værste fald hjælper det bare ikke. Andre muligheder for anden behandling udelukkes heller ikke.

Princippet i guldakupunktur svarer fuldstændig til, at man ved tobaksfravæning hos mennesker lader små nåle sidde i ørene i en længere periode. Ved begge behandlinger ønsker man en langtidspåvirkning af bestemte punkter svarende til bestemte tilstande/lidelser.

I behandlingen af HD anvendes f.eks. rutinemæssigt 3 punkter beliggende tæt på hoftelæddet. Det kan i komplicerede tilfælde - som ved alle akupunkturbehandling - være nødvendigt også at stimulere mere "sophisticerede"

akupunkturpunkter. Nogle kan ligge langt fra leddet.

Anvendelsen af de sidstnævnte punkter kræver teoretisk viden om akupunktur.

Punkterne kan findes med elektriske punktsøgere, men akupunktører vil vide hvor punkterne er beliggende - de kan "føles".

Hvor vigtigt det er, om man rammer direkte ned i punktet vides ikke med sikkerhed. Det angives, at det skal være inden for 2 mm hos smådyr.

Når de givne punkter er lokaliseret, klippes og desinficeres huden over punkterne. En relativ stor kanyle med en diameter på størrelse med et tyndt sugerør stikkes igennem huden og ned i punkterne. Igennem kanylen indføres 2 små guldstykker. Med en metalstilet sikrer man sig, at guldstykkerne er ude af kanylen, og denne fjernes.

Om det er nødvendigt at bruge 2 guldstykker i hvert punkt vides ikke. 2 stykker har fungeret godt for danske dyrlæger.

Vi anvender 18 karat guld - altså et meget rent metal. Erfaringer har vist, at dette har betydning for resultatet - sandsynligvis p.gr.a. ekstrem god ledningsevne. Teoretisk kunne man forestille sig, at platin, som leder endnu bedre, ville være bedre. Den undersøgelse er endnu ikke foretaget.

Når nålen er fjernet, vil det praktisk taget være umuligt at se, hvor "operationen" har fundet sted. Der er ingen efterfølgende ømhed.

Egne erfaringer

Jeg husker tydeligt min første patient til guldakupunktur. En sort labrador på 6-7 år med konstateret HD og lang tids halten på det ene bagben.

Faktisk var det en henvisning fra en meget god kollega, som vidste jeg havde været på kursus. Hans tillid til behandlingen kunne på det tidspunkt ligge på et meget lille sted. Jeg skal sent glemme, hvordan han næsten kom kravlende sidelæns ind ad vores klinikdør (meget lig en krabbe), og ordene måtte han tvinge over sine læber - "Kan du ikke forsøge at behandle denne patient med guldakupunktur". Hunden blev behandlet, og den har det godt i dag 4-5 år efter. Var det svært for min kollega at spørge om behandlingen, var det endnu sværere at få ham til at tilstå succes. I dag er han også "troende". De fleste dyrlæger inkl. vores forening er i dag overbevist om guldakupunkturs behandling. Ikke i den forstand at alle patienter kan "helbredes", men til de rette lidelser på det rette tidspunkt er det ofte en god dyrevenlig terapi.

Vi har her på Abild Dyreklinik anvendt guldakupunkturs til flere forskellige lidelser.

Nogle angiver, at de har 90% succes i behandlingen af HD og ca. 70% ved andre gigttilfælde i f.eks. ryg, knæ og albuer. Jeg er altid lidt forsigtig med disse procenter, men givet er det, at hoftelæddysplasi ofte(st) behandles med succes. Behandles betyder, at smerterne forsvinder. Vores succes med knæ og albuer er ikke helt så stor som ved HD - men en del kan behandles.

Rygbehandling er taknemmelige at behandle, men det er meget vigtigt at udvælge de rette patienter.

Lad mig til slut nævne et "utroligt" gigt-eksempel. En weimeraner var henvist til operation for korsbåndsprængning fra en kollega i vestjylland.

Det drejede sig om en jagthund fra en landejendom. Hunden havde været skiftevis halt på det ene og det andet bagben. Nu var det kun det ene.

Røntgenbillederne viste imidlertid 2 helt ødelagte knæ med knoglenydannelser, knoglesvind og ledmus. Operation var umulig. Ejerne blev orienteret om tingenes tilstand. Aflevering var udelukket, et liv som skode-/familiehund ville man helst undgå - ønsket var en jagthund. Både ejer og hund elskede jagtseancen. Vi aftalte at forsøge guldakupunktur i begge knæ, omend jeg var skeptisk. Skade kunne det dog ikke. Gæt hvad der skete? Den springer rundt som i ungdommens vår. Det er et af de tilfælde, hvor jeg undres og bare accepterer.

Ud over gigttilfælde kan jeg nævne, at vi med succes har behandlet så forskellige lidelser som epilepsi hos hund og psykisk fjerpilning hos papegøjer. En epilepsihund er endog blevet helt medicinfri.

Med guldakupunkturs har vi fået et godt terapeutisk redskab i hænde, men behandlingen skal anvendes kritisk og diagnostikken må aldrig udelades.

K. Steensborg - fagdyrlæge i sygdomme hos hund og kat

Abild Dyreklinik, Århus

HD- bekymring

Af Irene Corydon

Jeg har været med i denne special-klub i 1 år. Jeg meldte mig ind i klubben, da jeg havde undersøgt lidt om RR.

Det hele startede for ca. 1½ år siden. Den hund jeg har fik konstateret en ryglidelse, som man ikke kan gøre noget ved. Jeg blev så enig med mig selv om, at jeg nok kun havde min hund i 4-5 år endnu. Så jeg mente, at det var tid til at se mig om efter en ny hunderace, så jeg tog mit hundeleksikon og valgte tre racer ud som jeg muligvis kunne bruge til det D.C.H. arbejde som jeg nu engang går ind for. De to af racerne blev hurtigt fra sorterede, da de havde for mange arvelige fejl. Da jeg meldte mig ind i RR-klubben, var det for at holde øje med om I avlede på så fejlfrie hunde som muligt. Jeg startede med at blive positivt overrasket, men den positive overraskelse, er lige forstummet lidt efter at jeg har læst RR-blad nr. 1-1998. Indtil nu har de HD-resultater været til at leve med, men i forrige blad kunne man nu se nogle meget dårlige resultater, personligt håber jeg, at vi aldrig ser de hunde i avlen. Jeg ved godt, at de hunde muligvis kan avle HD-frie hunde, men de hunde har generne i sig og på et eller andet tidspunkt kommer de gener til overfladen igen. Nu tænker I nok dumme kvinde hvad ved hun om vores race. Men som I vel nok ved, kan man sjældent se sine egne fejl, men en udenforstående ser dem bedre. Jeg skriver ikke dette for kun at sige noget negativt om denne

race. Det der har fået mig til at vælge denne race er dens energi og det at man skal arbejde med den hvis man vil have en god lydighedshund ud af den. Det tiltaler mig, at man ikke kommer sovende til gode resultater, som jeg nok er kommet med den schæfer, jeg har på nuværende tidspunkt.

Irene Corydon

Svar til Irene Coryden: Tusind tak for din interesse i racen. Det er rart, at du viser så stort et engagement, at du reflekterer over det, du læser i vores blad. Hvis du læser de etiske regler vedtaget af sidste GF (se blad 2, 1998) vil du se, at kun hvalpe af HD-frie forældre kan anvises af klubbens hvalpeanviser. Dette er et tiltag for netop at støtte både hvalpekøbere og avl på HD frie hunde.

Helle

„ Mere mor, mere... ”

Helle Lauridsens Fufuru med påhæng.

Windsor Dog Show 1998

Foranlediget af en rejse til London denne sommer, kontaktede jeg et bestyrelsesmedlem af én af de tre Ridgeback-klubber i England, for at høre om der var en hundeudstilling ét eller andet sted i nærheden, som løb af staben mens vi var på besøg. Og stor var glæden, da det viste sig, at vi kunne overvære Windsor Dog Show 1998.

Min mand og jeg drog at sted søndag morgen til Paddington Station, for at tage toget til Slough og dér skifte til Windsor. Men desværre kørte toget lige foran næsen af os, fordi vi måtte stå i en horribel lang kø for at købe

billetter. Vi ærgrede os bagefter, at vi ikke havde købt billetterne dagen før. Men - pyt! Vi tog det næste tog og nåede derud, desværre noget sent. De fleste hanner var blevet bedømt. Vi fik at vide, at de var startet allerede kl. 9!

Men de små minuser blev med ét opvejet af et kæmpe plus: Ridgebacks! Det var en skøn oplevelse. Det myldrede med Ridgebacks. Aldrig har vi set så mange samlet på én gang. Herligt!

Vi var enige i, at den engelske ”besætning” af Ridgebacks synede i gennemsnit en anelse højere og en smule lysere i farven end den danske; men der var da både nogle mørk-hvede- og rød-hvede-repræsentanter

Showets BIR: Shawema Golden Conquest” ejet af Mrs Peggy Wilson

til stede. Vor 7 år gamle Ridgeback, Suki, som er halv engelsk/halv dansk, er netop meget lys hvedefarvet.

Jeg blev meget betaget af en kæmpe stor ungersvend med det flotteste ansigt. Han var godt ét år og vi fik at vide, at hans far var engelsk og hans mor var importeret fra Sydafrika. Når han kikkede på mig med sine store, flotte, venlige øjne var jeg solgt til ikke blot stanglakrids, men stanglakrids med gelé i knæene. Ham kunne jeg godt ha' taget med hjem lige på stedet!

På grund af vor sene ankomst fik vi ikke købt udstillingskataloget. Det var bare med at komme over til ring 2 så hurtigt som muligt. Så vi havde som "amatører" lidt svært ved at finde ud af rækkefølgen. Den er vist lidt anderledes end i Danmark.

Men BIR blev i hvert fald "Shawema Golden Conquest" ejet af Mrs Peggy Wilson - en virkelig smuk tæve. Mrs Wilson så utrolig overrasket ud og blev selvfølgelig vældig glad. Vi fik en lille snak med hende lidt senere og hun fortalte meget underholdende om sine fire Ridgebacks. Englænderne elsker at snakke om deres hunde.

BIM blev "Vizara Shemesh of Shabani" ejet af Mrs. Gil Regler - en flot han, efter vores mening.

Da vi til sidst - meget modvilligt - måtte indse, at nu var det altså slut og

de fleste Ridgebacks havde forladt området, vendte vi snuden om og gik gennem det kæmpestore udstillingsområde tilbage til stationen.

Vi var enige om, at når vi kommer til London næste gang, sandsynligvis om 2 år, så skal turen lægges, så vi kan komme til Windsor Dog Show igen. Det var en skøn oplevelse. Det eneste minus var, at pga. vindretningen havde vi Heathrow's lettende fly hen over området hele tiden - næsten som perler på en snor. Men der var ingen Ridgebacks som så misfornøjet ud. Nogle af dem kikkede bare overbærende op mod flyene.

Ih hvor var det altså en dejlig formiddag!

Mange Ridgeback-hilsener
Lena M. Carlson

IMPORT

Johannes Knigge og Rikke Boel-skifte har importeret en tæve-hvalp fra Sverige.

Navn:

Dume'la Ma Chiquita „Cheka“
født d. 14.06.98

Mor: Parih's Ghana-Chalice

Far: Wyndrunhr's Inyangani Jasper

Opdrætter: Kennel Dume'la v. Agneta og Leif Nilsson

Et brev kom fra Kirgisistan

Sandy er vist klubbens mest berejste firbenede medlem, ikke alene har hun tidligere boet i Afrika, været på skovtur i Dyrehaven og i det sidste år har hun boet i Kirgisistan sammen med sine mennesker, Kirsten og Keld Kay.

Kirsten skriver: Vi bor tre forskellige steder: en lejlighed i Bishkek (hovedstaden) hvorfra vi kan gå tur i parkerne, og Sandy fungerer som bodyguard for os, så vi ikke bliver antastet. En lejlighed i den sydlige projektby Karakul og vores hus i lejren 4 timers kørsel syd for hovedstaden. Sandy elsker at køre bil, at ligge på lammeskind på sofaen og hilse på de ansatte på kontoret og laboratoriet. I lejren har Sandy en løbegård 8x16 meter, hvorfra hun kan overskue hele lejren, og Keld og jeg bruger den som have.

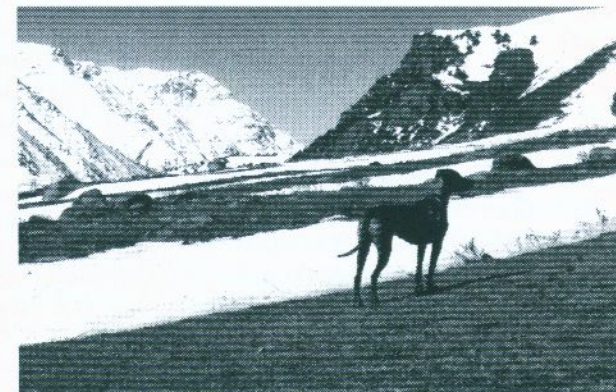
På billederne ses Sandy i Chichkan Valley i 2870 meters højde og sammen med lejrhunden Chicky på 10½ måned, der blev mor til 7 hvalpe den 4/4, alle har overlevet. Chichkan betyder mus på kirgisisk, så der er en masse for Sandy's næse, når hun får

lov til at sprinte ud over dalbunden og langs med floden og op ad bjergskrånningen.

Hilsen Kirsten Kay

CBI, 42 Isanov Street
6th floor

7200 17 Bishkek,
Kyrgyzstan

Stafetten

Det er med blandede følelser, at vi skriver denne stafet, da vi tidligere på sommeren sagde farvel til vores RR-tæve Zua. Dette skal dog ikke hindre os fra at glæde os over sidst nye skud på RR-træet- Dume'la Ma Chiquita kaldet "Cheka"- vores lille nye vidunderlige knopskud.

Vores RR-liv startede for ca. 3 år siden, da vi fik vores første tæve- Tuasiwa's Msi-Chaka Zua.

Zua: Puhh det er hårdt at jagte urtepotter

Med købet af hende startede en hel ny verden med klubarbejde, lydighedstræning, agility, RR-ræs, og ikke mindst mange glæder og nye venner.

Zua var den mest vidunderlige lette hvalp at have med at gøre- hun var i den grad til at arbejde med og nød at være med os overalt. Vi knoklede løs med lydigheden og agility m.m., men det blev aldrig til nogle prøver pga. hendes usikkerhed og nervøsitet overfor fremmede- et problem, som udviklede sig, specielt da hun blev "teen-

ager". Vi forsøgte i høj grad at styrke hendes selvtillid ved at prøve mange forskelligtartede aktiviteter, men kun én gjorde hende i den grad til en selv-sikker hund- lurecoursingen. Når hun var på løbebanen, så vi den selvtillid, som hun skulle have haft i alle hense-ender- specielt i hendes forhold til mennesker. På løbebanen var alt bare såååå hyggeligt!

Det er svært at sige farvel til en hund, som i den grad var familiens hund- hun ville gøre ALT for os og vi elskede hende overalt på jorden, men kunne desværre ikke stole på hende pga. hendes nervøsitet. Vi tog en beslutning om at sige farvel til hende, mens vi stadig kun havde godt

at huske hende for. En svær, men rigtig beslutning.

Vi har efterhånden fortalt en del om vores liv med Zua gennem artikler i RR-bladet, så vi vil nu lade hende hvile i fred og fortælle om hvor RR-livet bevæger sig hen for os i fremtiden.

Cheka, som nu er 13 uger gammel, har vi importeret fra en lille kennel kaldet Dume'la i Sverige.

Vi vidste, at vi skulle have en RR-igen, og at temperamentet var den

vigtigste faktor for os. Efter at have forhørt os lidt omkring fandt vi frem til et par kenneler i Sverige, som vi besøgte her i sommeren. Det blev til nogle meget givende besøg for os på mange måder. Ikke nok med at vi fandt vores nye lille guldklump, ja så blev der også diskuteret Ridgeback, avl, linier, RR-klubber og RR-arbejde, så vi i høj grad fik ideer med hjem til Danmark.

At vælge én hvalp blandt så mange skønne, er en af hunde-livets store udfordringer. Vi var ikke i tvivl om, at det var fra Kennel Dume'la vi skulle have hvalp: Opdrætterne var utroligt søde, og vi fik os nogle gode snakke om avl m.m.- men allervigtigst var de 2 RR'ere de havde gående: Chalice, Cheka's mor og Chandra, en "søster" fra Chalice's første kuld med samme far som Cheka. Begge hunde syntes vi utroligt godt om. Cheka's far: Inyangani Jasper nåede vi desværre ikke at møde inden han tog tilbage til Texas, men vi har kun hørt godt om ham og hans temperament fra alle sider. Nå, men Cheka blev det altså- hun var fuld af gå-på-mod og den bedste tæve set med vores øjne.

Vi skal nu forsøge os med udstilling, men ligger under ingen omstændigheder coursing på hylden- det bliver Cheka's tur, når hun bliver gammel nok. Til den tid er der forhåbentlig også mange RR'er, som løber regelmæssigt- vi vil i hvertfald gøre vores for at holde folk til.

Det er ingen hemmelighed, at engagement i klubarbejdet også er en stor del af vores RR-tilværelse, så det bli-

ver på sin vis til en travl RR hverdag. Men en hverdag som vi nyder i fulde drag, for når man ser arrangementer som eks.vis RR-weekenden 1998 løbe af stablen, så ved vi, at det er tiden værd. Der er ikke noget skønnere syn end en stor flok glade RR-entusiaster, som udveksler erfaringer, glæder, sorger og hygger sig sammen på tværs af landet/lande.

Der er så meget at fortælle om, når man lever sammen med en Ridgeback- så mange sjove og bemærkelsesværdige oplevelser. I kender sikkert selv til det- når først man kommer igang kan man ikke stoppe igen- Ridgebacken kan simpelthen bare alt!!! Og alt er hvad der skal afprøves, udøves eller lægges på hylden i vores fremtid med Cheka.

I har med sikkerhed ikke hørt det sidste fra os og Cheka- og har I tid, er vi altid med på lidt RR-sjov- bare ring, så finder vi på noget!

Til allersidst må vi lige reklamere og lave et opråb: KOM SÅ OP AF SOFA-ERNE- I har en hund der er med på den værste- udnyt det og prøv coursing eller nogle af de andre spændende aktiviteter som jeres medlemmer arrangerer. Det er det hele værd!!!!

Stafetten sender vi videre til Per og Dorthe Jahnsen- vores absolut mest medsammensvorne RR-elskere og bedste venner- som med garanti kan fortælle jer, at man ikke nødvendigvis behøver at være tosset for at leve sammen med en RR, men det hjælper!.

Billedmontage fra RR-Weekenden 1998

LP-prøvens deltagere modtager
dagens flotte resultater

BIR

BIR

Så... jeg passer på dig

Dagens bedste danske hunde

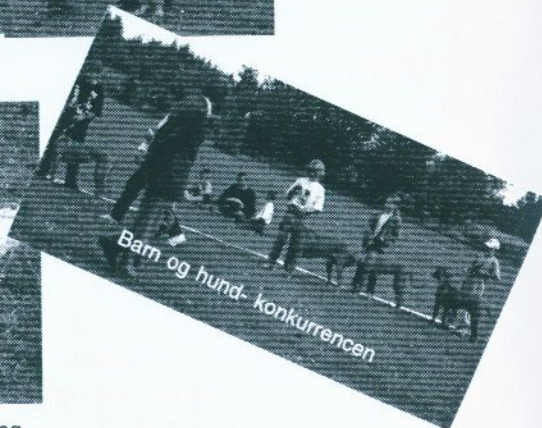
SHOW OF!

Maskot blev
lørdagens BIR

PUHHH En velfortjent pause til både hund og
mand!!

Barn og hund- konkurrencen

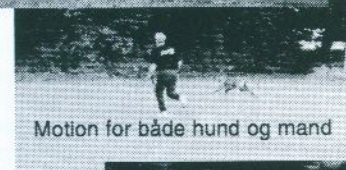
Der snakkes RR på kryds og tværs

Er det os nu???

RR-folket gør klar til coursing

Motion for både hund og mand

„Nu tager jeg dig....“

„ZZZZZZZZZZ....“

„RR-weekenden 1998 i
billeder“ bliver tilgængelig ved næste års RR-
weekend.

Så samler vi alle billeder
og kommentarer i en
bog, så også nye medlemmer kan se, hvad der
skete på de dejlige
dage.

Efter en pragtfuld dag kommer
- en pragtfuld middag!!

RR Weekend '98

1. og 2. august i Nivå

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN

Melodi: Limbo Rock

Det er Ridgeback-dag idag,
og man må jo Chancen ta'
for at se dem i en flok,
det er sjældent, der er nok
til at byde på det syn,
racen er jo ej fra Fyn.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Vi har kæmpet med os selv
lydighed - det kræver held,
når man giver ordren "sit",
ja så går der altså lidt,
før man ser et resultat,
men så bliver lægen sat.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Så en hurtig tur i ring,
hunden den forstår én ting:
Hvis jeg løber i galop,
siger dommeren nok stop,
for det der med fart og go,
det er altså ikke sjov.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Fri for dagens pligter - rart,
og stafetten tar' sin start,
mennesker og dyr man ser,
alle har en chance her -
leg er altså mere sjov,
når applausen er et vov.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Der var løb, og der var hop,
og vi sagde ikke stop,
for den hund som vi har valgt,
den kan klare næsten alt -
den vil bar' selv bestemt
hvornår turen den skal end'.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Og nu er vi samlet her -
mad og drikke med mer'.
Vi har gjort det godt idag,
så nu skal vi slappe af -
det var alvor, det var leg,
sammen kom vi godt på vej.
Lad os fejre denne stund,
for en Ridgeback er en HUND.

Sang af Jette Rye

Hundesvømning

af Rikke Boelskifte

Fuld fart derudad i kåd leg, hoppe,
springe, nyde livet- hunden hyl-
ikke af fryd men af smerte.....

- Det er hvad flere hundeejere ople-
ver, når hunden pludselig med fuld
fart feks. går i et dybt hul og sidder
fast. Muskler og sener bliver vredet- i
slemme tilfælde bliver det til over-
revne korsbånd, forstrakte og
sprungne sener og slemme smerter

En af de bedre metoder til at komme
igang efter sådan en skade - og til
træning af hunde med div. muskel/ led
- problemer er svømning. Hunden
kan påbegynde genoptræningen mod
maksimal muskelstyrke tidligere, når
den arbejder i vandet, hvor den er
vægtløs.

Det er en metode som er meget brugt
af ejere af væddeløbshunde, da hun-
den hurtigere opnår en form, hvor
man igen kan begynde at kræve no-

get af hunden. Ikke nok med at det er
suveræn genoptræning- er det iøvrigt
også god motion.

Der findes et par steder rundt om-
kring i DK, som har specielle hunde-
svømmebassiner- adresserne følger
her og har det fanget din interesse, så
prøv at ring til et af stederne og få en
aftale- prisen ligger på ca. 50,- for 1/2
time.

På Sjælland findes så vidt jeg ved 2
svømmehaller for hunde:

*Lerbækgård, Genoptræning og
Motionscenter for hunde.*

*Brørdrupvej 2, Kamstrup, Roskilde
tlf: 46 32 76 20*

*AA Hundecenter, Klokkergårdsvej
15, Toksværd, 4684 Holme Olstrup
tlf. 53 76 29 00*

Og i Jylland kender jeg kun til et sted
i øjeblikket:

*Nordjyllands Hundesvømmecenter
Rærupvej 50, 9310 Vodskov
tlf. 98 29 12 91*

Sipo: Se min nye rumpe-støtte-positur

Ringtræning

Er du interesseret i lidt ringtræning?

- Det er vi, så vi har kontaktet en DKK-ringtræner, som selv har haft RR i 14 år.

Hun er villig til at hjælpe os - blot vi møder op og betaler 20,- pr. gang. Sted og tid er endnu ikke planlagt, men tilmelder du dig hos os, så kontakter vi dig ang. datoer og sted.

Vi er åbne for forslag ang. ovenstående
Kontakt Rikke og Johannes på tlf. 36 49 31 21

LP-resultater

Ekvipage	Sted	Resultat	Max.	Points	Klasse
Marianne Kørping m/ASKARI	Jyderup 15.3.98	164,3	200	82	DCH B
	Roskilde 5.4.98	167,8	200	84	DCH B
	Holbæk 6.6.98	178,2	200	89	DCH B
Ialt				255	
Bitten Bach m/"JIBA"	Jyderup 15.3.98	264,0	300	88	DCH A
	Faxe 22.3.98	274,5	300	92	DCH A
	Helsingør 16.8.98	276,5	300	92	DCH A
Ialt				272	
Bent Jensen m/ATHOS	Nivå 1.8.98	94	100	94	LP 1
Bitten Bach m/"KENYA"	Nivå 1.8.98	84	100	84	LP 1
Jette Rye m/CALLAGHAN	Nivå 1.8.98	75	100	75	LP 1

Har I „officielle“ resultater til Årets Brugshund, LP 1, LP 2, LP 3, så send dem til Bitten Bach.

Ridgebackens historie – frit efter David Helgesen, oversat og bearbejdet af Helle Lauridsen

I sidste kapitel om Ridgebackens historie, var landet nord for Zambezi floden det daværende Matabeleland regeret af den sagnomspundne Lobengula, så småt blevet åbnet for jægere, pionerer og missionærer og de første ridgede hunde. Men det var stadig et vildt og farligt land for mennesker og hunde.

Aldrig i tamhundens historie er den blevet bedt om at udføre farligere opgaver under vanskeligere natur forhold. Disse forfædre til den moderne Ridgeback var hårde, hårde, hårde – eller de overlevede ikke. Ikke alene skulle de overleve "normale" sygdomme som hundesyge og tiltider rabies. De skulle overleve den varierede og dødelige flora og fauna hunde nogensinde er blevet udsat for.

Krokodiller var måske de mest dødelige dræbere. Disse frygtindgydende reptiler, op til 5 meter i længden, ville skjule sig i det mudrede vand langs flodbredderne, når de tørstende hunde løb ned til floden efter en lang dags trek eller jagt var de let bytte og kun hunde der kunne vente, selv når tørsten var næsten umulig at bære, overlevede.

Leoparden var en anden fjende, den kunne fuldstændigt lydløst bevæge sig i lejren om natten og bære en træt hund væk. Dog kunne de største og stærkeste hunde tage kampen op mod en leopard og selv i moderne tider er der historier om Ridgebacks der egenhændigt har dræbt en (gammel og syg) leopard.

Storvildtet var måske ikke den største dødsårsag. De kvikke, behændige og forsigtige hunde kunne let undgå angreb fra elefanter, flodheste og bøfler og de var nogenlunde sikre undtagen når de kom for hurtigt ind på et såret dyr. De store antiloper: Eland, Roan, Gemsbok og Sabel, var en anden sag, de dræbte en hel del hunde med deres syleskarbe horn og hurtige reaktioner.

Van Rooyen mistede en af sine hunde, sandsynligvis en af de højt værdsatte ridgede hunde, til en Sabel antilope i december 1885. Han rejste ud af Mashona land med Selous (en anden storvildtsjæger) og deres kombinerede hunde flok jagede en Sabel antilope som Van Rooyen havde såret. Da de to mænd havde nået hen til stedet hvor hundene holdt dyret, lå der fire hunde døde og fire mere var hårdt sårede. Ifølge Selous var den ene af de døde hunde: "en slags bastard Deerhound" som "van Rooyen ikke ville have skilt sig af med for nogen pris".

Faktisk blev både Sabelantilope og Gemsbok i flere tilfælde noteret for at have dræbt løver, så hundene skulle ikke alene kunne klare sig mod løver men også mod "løvedræbere".

Der er blevet skrevet om utallige løvejagter med hunde, Selous beskriver at hans bastarder altid stak af fra løverne – hunde som han andetsteds berømmer for deres mod på andet vildt. Han arbejdede som regel med kobbeler på ca. 20

hunde, men kun tre bliver nævnt igen og igen. Deres navne var Blucherm Punch og Ruby.

Baines en anden datidig jæger beskriver også mange møder med løver, næsten alle med hunde. Hans yndligstæve Pickles døde en nat mens hun forsvarede vogntoget mod løver: "Pickles som lå og sov inde i vognen med sine hvalpe, sprang ud før sin herre, sikkert direkte ind i løvens kæber. Hun må være blevet dræbt øjeblikkeligt for hun ytrede ikke et piv. Det var sikkert hendes vilje til at forsvare sine hvalpe der gjorde hende mindre påpasselig end normalt, for hun var almindeligvis særdeles forsigtig og lod ikke en løve få chancen for at få hold på hende, men fræk nok til at "holde" ham lige uden for hans rækkevidde.

Bortset fra det spektakulære storvildt, vrimlede det med slanger: cobra, mamba og boomslang. Tsetse fluens sovesyge dræbte alt: hunde, heste, okser og mennesker. Parasitter satte modstandskraften ned og som om det ikke var nok var selve naturen hård: jorden var brændt stenhård af solen og med mange klipper, den mest almindelige vegetation var tjørnebuske hvis cm lange torne med lethed kunne gennemtrænge pelsen. Burrer og andet satte sig i en lang pels og filtrerede den sammen til en næsten uigennemtrængelig loppebefængt masse.

Hvilken slags hunde kunne dog overleve den brug der blev gjort af dem i dette ubarmhjertige miljø?

Hunde typer brugt af jægerne:

Greyhonden er den race der bliver

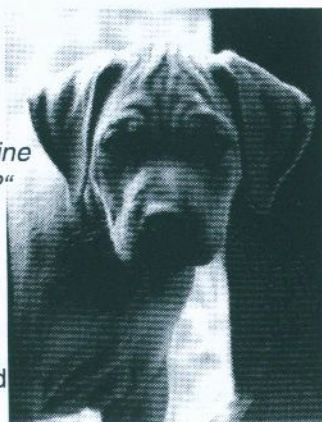
nævnt oftest. De mange referencer der er til Greyhonden på mange forskellige tidspunkter og mange steder, gør at vi må gå ud fra at deres slanke, hurtige og smidige kroppe, var den mest effektive for den afrikanske jagthund, men at mere kraftfulde kæber, mere substantielle hoveder og stærkere forkroppe, samt et mere beskyttende temperament var nødvendigt.

Van Rooyens hund, der bliver dræbt af en sabelantilope er beskrevet som en Deerhound, hvilket jo essentielt er en stor ruhåret greyhound. Dette kan næppe overraske, når man tænker på, at hans hovedbytte har været store antiloper (Deer = antilope). Det beviser også at han allerede i 1885 er begyndt at forbedre det originale par ridgede hunde han fik af missionær parret Helms.

Der er bevis for at de mange Briter der kom til landet medbragte Pointers, og mange af de tegninger og senere fotografier af jagter fra den tid viser hunde med pointer aftegninger. Van Rooyen gjorde også brug af dem og deres fine næser.

"Man har vel sine gode sider?"

Hvalp fra Helle Lauridsens kuld på Fufuru

En tur til Hedehusene

Den måbende flok i fuld udrustning

En lørdag i maj havde Bitten sammen med Dan Christensen, ejeren af Bragos (den eneste Ridgeback i Danmark som er uddannet som og fungerer som redningshund) arrangeret en tur til Hedehusene for at se civilforsvarets hunde i aktion. Vi blev budt velkommen af Allan Herbst Jensen, som bød på kaffe og en kort gennemgang af uddannelsesforløbet for redningshunde. Dette indebærer blandt meget andet, et udvidet førstehjælpskursus for både mennesker og hunde, et indgående kendskab til hundeloven og en egnethedstest for både hund og fører.

Derefter fik alle en beskyttelseshjelm, og så gik vi ellers i gang. D.v.s. vi fra klubben var i første omgang bare tilskuere, mens nogle meget engagerede CF'ere og ikke mindst deres hunde, gav os en meget imponerende opvisning af hvad de kunne. Vi så figuranter blive fundet i "dybt skjul" d.v.s. en enorm bunke murbrokker hvorunder 3 personer var "levende begravet". På forbløf-

fende kort tid stod der så en hund og gav hals over en luge under hvilken figuranterne var gemt. Derfra gik vi over til eftersøgning i ruiner, hvor bl.a. en lille pige var blevet "fanget" under

Marianne og Askari efter endt gennemsøgning

et "nedstyrtet" tag, og igen gik der ikke langt tid før hundene havde fundet de "fastklemte" personer, som så blev "reddet" af hundeførerne. En enkelt af hundene blev så glad for at finde nogen, at den vist helt glemte at give hals, men det fik føreren hurtigt rettet op på. Så gik turen videre til en noget anderledes agilitybane, hvor betonrør, dæktunneler, hængebroer samt diverse andre forhindringer skulle forceres. Og det blev de alle i fin stil.

Så blev der dømt pause, og efter en forfriskning blev det så vores tur til at vise hvad vores Ridgebacks kan. Det var måske ikke helt så imponerende, men vi fandt da alle ud af den mørklagte kælder, og de fleste af os overvandt da også både murbrokker, ruiner og forhindringsbaner.

Desværre havde det ikke været muligt at annoncere arrangementet i bladet, så vi var kun syv mennesker og tre hunde, men såvidt jeg forstod vil succesen blive gentaget på et senere tidspunkt, så hold øje med aktivitetskalenderen i bladet.

På aktivitetsudvalgets vegne

Jørgen, Mette og Antez

Har du og din hund lyst til at prøve -

Så inviterer Dan Christensen til endnu et arrangement

Tilmeldning til Dan på tlf. 58 26 52 53 ell. 30 53 20 59

Dan og Bragos hjælper den "begravede" fri.

Til sidst en stor tak til det fremmødte personale, som gav os fra klubben en dejlig oplevelse på en solrig lørdag.

Tyrejagt

af Elisabeth Svendsen

Efter at have tilbragt nogle morsomme timer til en fødselsdagsfrokost og endda have chauffør hjem er det eneste saliggørende at sætte sig ned i en god stol med fødderne på skamlen og bare slappe af. Men sådan skulle det ikke være den 14. april i år, bare fordi man er ejer af en Rhodesian Ridgeback, som udover at være yngste "barn" i familien også er en ypperlig jagtkammerat/-hund.

Kl. 17.20 ringede telefonen, og Falck var i den anden ende af røret. De havde nu i 2½ time jagtet en tyr, som var undsluppet fra det lokale slagtehus. De havde endda 4 gange haft fat i det 6m reb, den havde i grimen, men hver gang kvitterede den med at angribe dem. Nu var den blevet olm og var løbet ind i skoven efter 2 gange at have krydset en stærkt trafikeret amtsvej, og p.g.a. risiko for en eventuel trafikulykke ønskede man den fundet og aflivet inden mørket faldt på. Som det sig hør og bør havde Falck forsøgt at få fat i en schweishundefører, men uden held. Da tyren nu befandt sig i mit arbejdsområde, og da jeg ydermere var i besiddelse af en schweishund, bad de mig om at komme til hjælp, hvilket jeg naturligvis ikke kunne afslå.

Hurtigt kom jeg i andre klude, fik ringet til min søn om assistance, så ind i bilen med DINO og af sted. Kl. 17.55 stod vi så i skovkanten - 2 Falckmænd (den ene udstyret med riffel), 1 slagter, 2 medhjælpere, 1 hund, 1 hundefører og 1 skytte. Jeg fik nu udpeget foden af

tyren, og den retning den var gået ind i skoven. Da jeg så, hvad for skov tyren var gået ind i, fik jeg meget kolde fødder; det var en tæt gran-tykning, hvor man knapt kan se en hånd for sig. Jeg kender min hund og ved, hvad jeg har trænet ham til, hvorfor jeg naturligvis var nervøs for, hvordan han ville reagere på et kreatur - endda et med horn. Jeg begyndte at fortælle alle de andre, hvor glad jeg var for min hund og ikke gerne udsatte ham for risiko; men det prellede bare af, for de mente ikke, at en så stor hund kunne udsættes for fare.

Kl. 18.05 startede Dino så i linen med mig som fører og min søn Frederik som riffelbærer. Dino blev ført i meget kort line (ca. 2 m), og hver gang vi havde gået 3 skridt, stod vi stille og lyttede efter skrab og prust. Ind imellem kunne vi konstatere, at Dino flot fulgte tyren, idet aftryk af dens fod var synligt. Efter et kvarter begyndte Dino at arbejde meget langsomt, og han havde ridge over hele kroppen, så vi var klar over at målet var nært. Pludselig satte han farten op og trak os ud på et græsareal, hvor de 5 andre stod; Falckmanden endda med løftet riffel i vores retning. De gjorde tegn, at de ikke havde set tyren; i samme øjeblik går Dino tilbage til tykningen. 5 m inde lader jeg ham gå helt ud i linen (10 m), da der her var så tæt, at jeg ikke turde gå ind. Frederik lagde sig ned på jorden lige bag mig og kunne

nu se tyren sidde ikke 8 m fra os. Han bad mig trække Dino tilbage, for han stod 20 cm fra tyren og snusede til den. Jeg rykkede angst i snoren, som selvfølgelig hang fast, hvorefter jeg kaldte højt på ham. Gud ske lov sad halsbåndet så løst, at han fik det trukket over hovedet og kom hen til os. Frederik skød tyren på halsen, hvorefter den kom op at stå. 2 mennesker og en hund, holdt fast i nakkeskindet, styrtede ud på græsarealet. Nu kom Falckmanden til hjælp, så tyren inde i træerne og skød et skud på den. Derefter blev trætoppene levende, da tyren for af sted. Da alt igen var blevet stille, skulle vi alle ind for at finde en -selvfølgelig - død tyr. Med hånden i Dino's nakkeskind gik jeg med ind i træerne. Vi kunne ikke finde den, og på opfordring fra alle de andre blev jeg nød til at slippe Dino. Her skal indskydes, at han er trænet til at angribe anskudt vildt, trække dem ned og aflive dem. Han løb et bestemt sted hen, halsede et par gange og kom retur. Da det havde gentaget sig nogle få gange, gik jeg med ham hen til den „døde „ tyr; men ak ve! pludselig stod jeg og gloede den lige ind i øjnene. Min reaktionsevne fejlede intet, jeg tror jeg kunne have vundet guld, havde jeg bare deltaget i 100 m løb til OL.

Dino fulgte med mig. Efter endnu 2 skud fra Falckmanden måtte tyren lade livet, og Dino fik som belønning lov til at være den første, som gik hen til det nedlagte bytte. Han snusede blot til den. Havde det været et stykke vildt, havde han siddet i dets hals.

Kl. 19.05 var tyren kranet ud og op på Falcks dyreambulance og klar til at komme på slagteriet. Falckmændene, som tidligere havde brugt schweissunde fra registeret var så begejstrede, at de forespurgte, om de måtte ringe en anden gang, da dette var det mest effektive arbejde, de havde set.

At arbejdet blev effektivt er ene og alene fordi - en Ridgeback er lynende intelligent, forstår at vurdere en situationen og handle fornuftigt.

Schweiss-intro

Elisabeth Svendsen inviterer til Schweiss-intro.

Vi går ud i skoven og Elisabeth viser lidt om, hvordan man træner.

Man møder bare op på pågældende dag og sted.

Sted: Parkeringspladsen ved Rold Gl. Kro

Dato: d. 10. okt. kl. 14.00

Nærmere info hos Elisabeth Svendsen, tlf. 98 39 15 22

UNDSKYLD

Jeg har mistet adresserne på jer, som har bestilt bøger hos mig. Kontakt mig igen!

Helle

Ridgeback coursing - arrangement

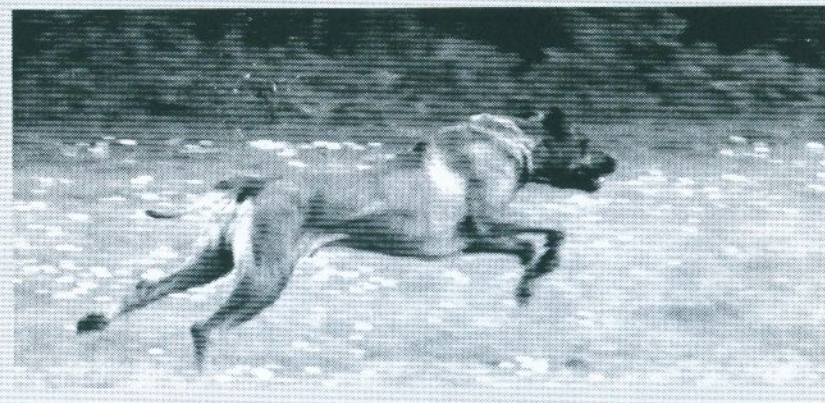
Som opfølgning på det i mine øjne meget succesfulde coursing-arrangement på RR-Weekenden 1998 i Nivå, vil Mogens Børjesen og jeg hermed gerne invitere på endnu en omgang lure-coursing i 1998. Jeg håber, at mange af jer, som oplevede jeres hunds (og egen) glæde ved at løbe „frit“ og i fuld firspring vil komme endnu en gang.

Stedet bliver i Vig mellem Nykøbing og Holbæk- nærmere vejbeskrivelse ved henvendelse.

Datoen bliver 18. og/eller 25. oktober fra kl. ca. 14.00

Jeg vil gerne, at I ringer og tilmelder jer, så jeg har mulighed for at komme i kontakt med jer i tilfælde af ændringer i programmet eller lignende.

Interesseret? - Så ring til Johannes Knigge på tlf: 36 49 31 21

Løbsarrangement i Bjerringbro

Elsker din RR at strække ud?? Bliver den helt vild ved synet af en hare?

Så prøv at tage den med til væddeløb på Greyhoundbanen i Bjerringbro

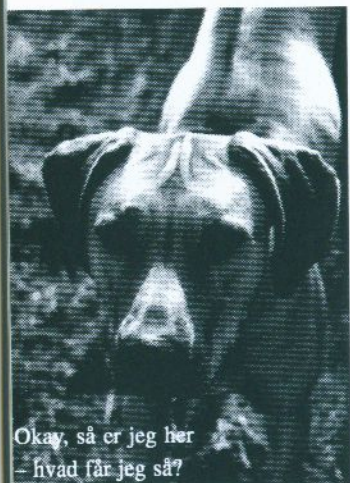
Lørdag d. 17. okt. kl. 14.00

Tilmeldning senest 15.10 til Helle Lauridsen tlf. 86 26 14 12

Livet med en omplaceringshund fortsat...

Af Christel Ø. Frost fra Kalundborg.

Jeg synes, at jeg skylder at berette om den pludselige og positive udvikling som Bali har gennemgået siden sidst.

Okay, så er jeg her
- hvad får jeg så?

Da Bali var ca. 26 mdr. forandrede hun sig positivt næsten fra den ene dag til den anden. Jeg lod mærke til ved, at hun en dag ikke trak i snoren, men gik pænt ved siden

af! Til træning behøvede jeg næsten ikke engang sige en kommando - hun kunne aflæse min mest diskrete mimik og mit kropssprog, længe før end jeg selv var klar over, at jeg derved havde givet udtryk for et ønske eller en kommando. Hun kunne nu være alene hjemme uden problemer - ja det var ligesom i et eventyr. desværre var rede det ikke ved! Pludselig kunne hun ikke finde ud af de mest simple øvelser. Hun var næsten blevet "døv". Men efter ca. en måned var hun god igen og er det stadigvæk. Vi kan gå med hende løs og hun kommer som oftest inden for de første seks gange vi kalder (det lyder som en joke men det er faktisk et mira-

kel). Det skal lige siges, at til træning kommer hun første gang.

Vi venter en lille ny her sidst i september og vi er meget spændte på hvordan Bali vil tage dette. Det eneste som vi egentlig er nervøse over er en bestemt ide hun har. Hun har det nemlig med pludselig og voldsomt, at strække forpoterne hen imod een eller ovenpå ens tæer - alt imens hun stritter med bagdelen. Ja det ser faktisk ud som om hun nejer. Hvis der er nogen som har nogle gode råd omkring det med babyer og Ridgebacks, vil vi meget gerne høre dem.

PS. Tak til de som sidst henvendte sig med gode råd.

Vi vil til sidst lige sige, at Ridgebackdagen i Nivå for nylig var bare alletiders. Det var første gang, at vi var med men bestemt ikke sidste.

Du har da kun kaldt to gange!

KLUBBEN SÆLGER

På lager:

Guide to the Rhodesian Ridgeback
Udgivet af den Engelske Ridgeback klub. Den er grundig, informativ og underholdende, uden at fordybe sig for meget i specielle områder. Dejlige illustrationer af "almindelige" hunde i typiske Ridgeback situationer. Med forord af Laurens van der Post. Kr. 150,-

I bestilling:

P. Nicholson og J. Parker: The Complete Rhodesian Ridgeback
Grundig gennemgang af racen med kapitler som: Ridgebacken i forskellige lande, pasning af RRs, standard, temperament, genetik og avl. Ca. kr. 220,-

Kan bestilles:

Janet Murray: The Rhodesian Ridgeback Indaba - dækker racens historie årti for årti i det Sydlige Afrika. Undertitel: "From Hunter to Showdog" Ca. kr. 300,-

Janet Murray: An Omnibus of Rhodesian Ridgebacks - som efterfølger til Indaba'en og some dækker racens udbredelse fra det Sydlige Afrika. Den har undertitlen: Out of Southern Africa into the world. Denne bog inkluderer nogen af de artikler jeg har skrevet om racen og det foredrag jeg præsenterede under 1996 Verdens Kongressen. Indaba'en er nødvendig som krydsreference hertil. Ca. kr. 350,-

Janet Murray: A Rhodesian Ridgeback Handbook en lille bog generelt om det at have Ridgeback Ca. kr. 150,-

Janet Murray: At home and abroad - Dog tales, en samling af små hændelser og fortællinger der er sket for mig eller fortalt til mig af venner. Ca. kr. 150,-

Hvis alle Janet Murray bøgerne ønskes kan de fås for kr. 750,-.

Kalender:

Derudover sælger klubben igen i år den velkendte og smukke Rhodesian Ridgeback Årskalender, med et smukt nyt billede for hver måned. I år kommer kalenderen til at koste 65,- kroner, plus eventuel porto.

Bestil hos Helle Lauridsen
tlf. 86 26 14 12.

Tilmeldingsblanket

Denne blanket anvendes kun ved udstillinger arrangeret af
Rhodesian Ridgeback Klubben

Udstilling i:	Den:
Hundens navn:	
Farve:	Reg.nr.:
Fødselsdato:	Køn:
Far:	Reg.nr.:
Mor:	Reg.nr.:
Opdrætter:	
Ejer:	Tlf.:
Adresse:	

Tilmeldes i:

Babyklasse (4-6 mdr)

Hvalpeklasse (6-9 mdr)

Unghundeklasse (9-18 mdr)

Mellemklasse (15-24 mdr)

Åben klasse (over 15 mdr)

☐
☐
☐
☐
☐

Championklasse

Seniorklasse (7-10 år)

Veteranklasse (over 10 år)

Parklasse

☐
☐
☐
☐
☐

Udstillingsgebyrer:

Baby og hvalpeklasse

Senior og veteranklasse

Parklasse

Øvrige klasser

Pr. hund

1. hund

2. hund m. samme ejer

3. hund m. samme ejer

150,00 kr.

160,00 kr.

100,00 kr.

240,00 kr.

220,00 kr.

190,00 kr.

Tilmelding og betaling til klubbens kasserer   Giro 7 36 04 44
Check

En aktiv hund - er en glad hund

Aktivitetskalender

Du kan her se, hvad der sker rundt om i Danmark i 1998 og begyndelsen af 1999.

10.10	Intro til Schweiss, Rold Gl. Kro, se i bladet
10.10	DKK kreds 6, LP-prøver, Sabro
17.10	RR- Baneløb i Bjerringbro, se i bladet
18.10	Lure-coursing, Vig, se i bladet
24.10	DKK kreds 10, Bilka match - tilmeldning på dagen, Næstved
25.10	Lure-coursing, Vig, se i bladet
25.10	DKK kreds 10, LP prøver, Fensmark
7.-8.11	DKK , International Udstilling + LP-prøver, Herning
14.-15.11	DKK, Agility- med CACIAG, Brøndby
15.11	Bliv Redningshund for en dag, Hedehusene, se i bladet
15.11	DKK kreds 2, Skue, Stestrup
22.11	DKK kreds 3, Juleskue + LP-prøver, Brørup
06.12	DKK kreds 5, Juleskue i Vingsted hallen + LP-prøver
06.02.99	DKK kreds 7, Skue i Haverslev

Hvis du kender til andre åbne hundeaktiviteter, vil vi meget gerne sætte dem i aktivitetskalenderen, som opdateres løbende.

Yderligere oplysninger om specielle RR-arrangementer og udstillings-anmeldelsesfrister kan findes henholdsvis under "Udstillinger 1998" og andetsteds i bladet.

Oplysninger om DKK aktiviteterne (tilmelding, sted, pris etc.) kan ses i "Hunden".

Udstillingsudvalget søger medlem

Udstillingsudvalget, som på nuværende tidspunkt består af Helle Lauridsen og Nada Nikolic, søger hermed yderligere medlemmer af udvalget til at indgå i samarbejdet om at koordinere Rhodesian Ridgeback-Klubbens udstillingsaktiviteter og det deraf følgende administrative og opsøgende arbejde. Hvis du mener at have styr på udstillings-verdenen, har gåpåmod og lyst til at gøre en aktiv indsats for din klub, hører vi meget gerne fra dig. Nada og Helle